

Η “Φωνή Κυρίου” της 8ης Σεπτεμβρίου

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

ΕΤΟΣ 67ον

8 Σεπτεμβρίου 2019

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 36 (3458)

ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ Ή «ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ» ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ;

«Ὅποιος ἠυπᾶται τό ραβδί του, μισεῖ τόν γιό του· μά ἐκεῖνος πού τόν ἀγαπάει, τόν παιδαγωγεῖ μέ ἐπιμέλεια». Τά λόγια αὐτά ἀπό τό βιβλίο τῶν Παροιμιῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μᾶς θυμίζουν ὅτι ἡ σωστή ἀγάπη τῶν γονέων πρὸς τά παιδιά δέν ταυτίζεται πάντοτε μέ τήν ἐπιείκεια, ἀλλῆ ἀνίστε ἀπαιτεῖται καί ἡ ἀνάλογη αὐστηρότητα. Κλασικό παράδειγμα ἀπαράδεκτης ἐπιείκειας πατέρα πρὸς τά παιδιά του εἶναι ὁ ἀρχιερέας Ἡλὶ στήν Παλαιά Διαθήκη (Α΄ Βασ. 2,12-4,18), ὁ ὁποῖος πλήρωσε ἀκριβὰ τή θεομίσητη ἀνεκτικότητα του πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς καί ἱερόσυλους γιούς του.

[ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΔΩ](#) τήν “ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ” τῆς Αποστολικῆς Διακονίας τῆς Εκκλησίας τῆς Ελλάδος, ὅπως αὐτή διεμοιράσθη σε ὅλους τοὺς ἱερούς ναούς τῆς ἐλληνικῆς επικράτειας, κατὰ τήν Κυριακή 8 Σεπτεμβρίου 2019.

ΑΚΙΝΔΥΝΟΣ Ή «ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΣ» ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΣΜΟΣ;

«Ὅποιοι ληυπάται τὸ ραβδί του, μισεῖ τὸν γιό του· μὰ ἐκεῖνος ποῦ τὸν ἀγαπάει, τὸν παιδαγωγεῖ με ἐπιμέλεια». Τὰ λόγια αὐτά ἀπὸ τὸ βιβλίο τῶν Παροιμιῶν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης μᾶς θυμίζουν ὅτι ἡ σωστὴ ἀγάπη τῶν γονέων πρὸς τὰ παιδιὰ δὲν ταυτίζεται πάντοτε μετὰ τὴν ἐπιείκεια, ἀλλὰ ἐνίοτε ἀπαιτεῖται καὶ ἡ ἀνάλογη αὐστηρότητα. Κλησικὸ παράδειγμα ἀπαράδεκτης ἐπιείκειας πατέρα πρὸς τὰ παιδιὰ του εἶναι ὁ ἀρχιερέας Ἡλὶ στὴν Παλαιὰ Διαθήκη (Α΄ Βασ. 2,12-4,18), ὁ ὁποῖος πλήρωσε ἀκριβὰ τὴ θεομίσητη ἀνεκτικότητα του πρὸς τοὺς ἀσεβεῖς καὶ ἱερόσυλους γιούς του.

Ἡ ψευδὴς θρησκευτικότητα

Δὲν θὰ ἦταν δυνατόν ὁ βαθύς γνώστης τῶν Γραφῶν ἀπόστολος Παῦλος νὰ ξεχνάει αὐτὸ τὸ διδάγμα· γι' αὐτὸ ὡς γνήσιος πνευματικὸς πατέρας καὶ διδάσκαλος δὲν «ἐφείδετο τῆς βακτηρίας αὐτοῦ», ὅποτε χρειαζόταν. Αὐτὸ φαίνεται ἰδιαίτερα στὴν πρὸς Γαλάτας ἐπιστολὴ του, ἡ ὁποία –ὀχι ἄδικα– χαρακτηρίζεται «πυρακτωμένη». Ὁ ἱερός Χρυσόστομος ἐνισχύει τὸν χαρακτηρισμὸ λέγοντας ὅτι ὁλόκληρη ἡ ἐπιστολὴ «γέμει θυμοῦ καὶ μεγάλου φρονήματος»· καὶ ἐπαναλαμβάνοντας μετὰ ἄλλα λόγια τὸ ρητὸ ἀπὸ τῆς Παροιμίας καταλήγει: «Τὸ νὰ συμπεριφέρεται κανεὶς μετὰ ἐπιείκεια στοὺς μαθητὲς του, ὅταν ἔχουν ἀνάγκη αὐστηρότητας, αὐτὸ δὲν εἶναι γνῶρισμα διδασκάλου, ἀλλὰ κατὰστροφέα καὶ ἐχθροῦ».

Ὁ παιδαγωγικὸς θυμὸς τοῦ Ἀποστόλου εἶναι ἐμφανὴς καὶ στὴ σημερινὴ ἀποστολικὴ περικοπὴ, ποὺ ἀποτελεῖ ἐπίλογον καὶ οὐσιαστικὰ ἀνακεφαλαίωση τῆς ἐπιστολῆς. Τὴν ἐνταση τῶν λόγων του θελεῖ νὰ αὐξήσει καὶ ἡ δὴλωσή του ὅτι τὴν ἔγραψε μετὰ τὸ ἴδιον του τὸ χέρι. Κλείνοντας, λοιπόν, τὴν ἐπιστολὴ του ξεσκεπάζει πάλι τὴν ὑποκρισία καὶ τὰ ταπεινὰ ἐλατήρια ἐκείνων τῶν ψευδοδιδέλφων ποὺ ἀνάγκαζαν τοὺς ἐξ ἐθνῶν χριστιανούς νὰ περιτέμνονται. Σκοπὸς τοὺς ἦταν ἀφενὸς ἡ ἐπίδειξη ἐνὸς θρησκευτικοῦ «καθωσθηρισμοῦ», ἀφετέρου ἡ καύχη-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Γαλ. ς' 11-18)

Ἡ καινὴ κτίσις

Ἀδελφοί, ἴδετε πληλικοὺς ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί, οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γάρ οἱ περιτεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουσιν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχῶνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰ μὴ ἐν τῷ σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἔμοι κόσμος ἐσταύρωται καὶ ἐγὼ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομὴ τι ἰσχύει οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί· ἀμήν.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, κυττάξτε μέ πόσον μεγάλα γράμματα σᾶς ἔγραψα μέ τό χέρι μου. Ὅσοι θέλουν νά φανοῦν εὐάρεστοι μέ μέσα ἐξωτερικά, αὐτοὶ σᾶς ἀναγκάζουν νά περιτέμνεσθε, ἀπλῶς καί μόνον διὰ νά μὴ καταδιώκωνται διὰ τό κήρυγμα περί τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ. Διότι οὔτε αὐτοὶ πού περιτέμνονται, φυλάττουν τόν νόμον, ἀλλὰ θέλουν νά περιτέμνεσθε σεῖς, διὰ νά καυχηθοῦν διὰ τήν συμμόρφωσίν σας εἰς ἓνα ἐξωτερικόν τύπον. Εἰς ἐμέ δέ μὴ γένοιτο νά καυχηθῶ διὰ τίποτε ἄλλο παρά διὰ τόν σταυρόν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ τοῦ ὁποίου ὁ κόσμος εἶναι σταυρωμένος ὡς πρός ἐμέ, καί ἐγὼ εἶμαι σταυρωμένος ὡς πρός τόν κόσμον. Διότι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε ἡ περιτομή οὔτε ἡ ἀκροβυστία ἔχουν ἀξίαν, ἀλλὰ ἡ νέα δημιουργία. Καί ὅσοι βαδίσουν σύμφωνα μέ τόν κανόνα τοῦτον, εἰρήνην ἃς ἔλθῃ εἰς αὐτούς καί ἔλεος, καί εἰς τόν Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ. Εἰς τό ἐξῆς ἃς μὴ μέ ἐνοχλῇ κανεῖς, διότι ἐγὼ βαστάζω εἰς τό σῶμά μου τὰ σημάδια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νά εἶναι μέ τό πνεῦμά σας, ἀδελφοί. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλη, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀθιβιζάντου, Γερ. Κονιδάρη, Ἐκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)
